

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen skall ändras. Bestämmelserna om obligatorisk upplagring av importerade bränslen är utfärdade med tanke på förhållanden med reglerad marknad. När energimarknaden nu öppnats för konkurrens har systemet med den obligatoriska upplagringen kvar vissa drag som snedvrider konkurrensen och som därför måste elimineras. När det gäller importerade bränslen föreslås att upplagringsskyldigheten minskas i väsentlig grad och att tillräcklig försörjningsberedskap i stället tryggas genom statens säkerhetsupp-

lag. När det gäller oljeprodukter föreslås att upplagringsbördan i fråga om de produkter som produceras i hemlandet och de som importeras från utlandet skall fördelas jämnt genom att bestämma att upplagringsskyldigheten skall omfatta samtliga inmatningsämnen som används i oljeraffineringen. Samtidigt skall det bli tillåtet att förlägga obligatoriska upplag till utlandet i sådana länder med vilka Finland har slutit ett samarbetsavtal rörande försörjningsberedskap.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

1.1. Målen för försörjningsberedskapen

Statsrådet har vid föredragning från handels- och industriministeriet med stöd av 2 § 2 mom. lagen den 18 december 1992 om tryggande av försörjningsberedskapen (1390/1992) utfärdat ett beslut om målen med försörjningsberedskapen.

Det allmänna målet är att trygga en självständig försörjningsberedskap som baserar sig på nationella åtgärder och resurser. Tryggandet av försörjningsberedskapen med nationella åtgärder kompletteras av de beredskapsåtgärder som vidtagits inom Europeiska

unionen, avtalet om ett internationellt energiprogram (FördrS 115/1991) samt avtalet med Sverige om ekonomiskt samarbete i internationella krislägen (FördrS 107/1992).

Den allmänna utgångspunkten för beredskapen då det gäller att trygga försörjningsberedskapen utgörs av en i beredskapslagen (1080/1991) avsedd krissituation som räcker 12 månader och där Finlands möjlighet att producera eller från utlandet skaffa varor och tjänster som är kritiska med tanke på försörjningsberedskapen i väsentlig grad har försvårats. I tolv månadersperioden kan ingå ett sådant försvarstillstånd som avses i lagen om försvarstillstånd (1083/1991).

1.2 Obligatorisk upplagring av importerade bränslen

Stenkol

I lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (1070/1994) bestäms att upplagringsskyldigheten för användare av stenkol skall motsvara den normala förbrukningen under fem månader, om den lagringsskyldige använder själv mer än hälften av den energi som han producerar, och den genomsnittliga förbrukningen under 10 månader, om mer än hälften av den producerade energin säljs. Syftet med denna uppdelning har varit att förpliktelsen för ett egentligt energiföretag, på vilket ett typexempel är ett energiverk i ett befolkningscentrum, skall vara strängare än den för ett industriföretag. Den nuvarande lagen innehåller de väsentliga delarna av den lag om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (303/1983) som ursprungligen stiftades 1983. När detta system skapades var energimarknaden nationell och starkt reglerad.

Rådets direktiv om skyldighet för medlemsstaterna att hålla ett minsta lager av fossilt bränsle vid värmekraftverk (75/339/EEG) förutsätter att de kraftverk som använder bränslen håller upplag som räcker till en månads elproduktion. Detta direktiv har inte genomförts separat i Finland eftersom det finländska systemet med obligatorisk upplagring i sin helhet är mer täckande än direktivet med undantag av bestämmelserna om förläggningen av upplag. Direktivet kommer troligtvis att upphävas inom den närmaste framtiden.

När det gäller kol innebär upplagringsskyldigheten i den nya marknadssituationen att upplagringsskyldigheten i vissa fall fördelas ojämnt mellan energiproducenterna. Särskilt har uppdelningen i fem/tio månader blivit problematisk i detta hänseende. På elmarknaden råder en konkurrenssituation som tvingar att jämna ut den utgiftsbörda som upplagringsskyldigheten medför.

I fråga om stenkol uppgår upplagringsskyldigheten för tiden 1.7.1996—30.6.1997 till 3,4 miljoner ton med ett värde av ca 720 miljoner mark. Antalet lagringsskyldiga importörer och verk är 24. I lagen har man intagit en princip om en motsvarande försörjningsberedskap enligt vilken det med tillstånd av myndigheterna är möjligt att

ersätta upplagringsskyldigheten genom annat arrangemang som tryggar motsvarande grad av försörjningsberedskap.

Olja

Avtalet om ett internationellt energiprogram (FördrS 115/1991; IEA-avtalet) förutsätter att man håller ett obligatoriskt upplag av oljeprodukter på en nivå som motsvarar nettoimporten under 90 dagar och som är underkastad myndighetskontroll. Rådets direktiv om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (68/414/EEG) och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv av den 20 december 1968 om införande av skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (72/425/EEG) innehåller bestämmelser om en upplagringsskyldighet av samma storleksordning beräknad efter förbrukningen. Genom det finländska systemet med obligatorisk upplagring uppfylls inte upplagringsskyldigheterna helt enligt IEA:s räknesätt, varför man till IEA har anmält kommersiella upplag och en del av statens säkerhetsupplag.

Den obligatoriska upplagringen av olja har medfört ett problem i och med att upplagringsskyldigheten utgör ett slags hinder för inträde i branschen. En upplagringsskyldighet på den nuvarande nivån medför också att posterna av omsättningstillgångar i företagens balansräkningar blir ofördelaktigt stora. När priserna växlar orsakar den obligatoriska upplagringen antingen vinst eller förlust, vilket den lagringsskyldige inte kan påverka genom sina egna åtgärder.

Importörer av råolja och oljeprodukter är skyldiga att upplagra en mängd som motsvarar nettoimporten under 3 månader. Grunden för fastställande av upplagringsskyldigheten utgörs av den faktiska importen under föregående kalenderår.

Oljeimportörernas obligatoriska upplag innehåller ca 1 000 000 ton råolja, ca 45 000 ton motorbensin, ca 200 000 ton lätt brännolja och ca 250 000 ton tung brännolja. Värdet av obligatoriska oljeupplag uppgår till ca 1150 miljoner mark. Statens säkerhetsupplag innehåller i en mängd som motsvarar den sammanlagda normala förbrukningen av oljeenergi och naturgas under 4 månader oljeprodukter.

Naturgas

Naturgasverk och importörer av naturgas är skyldiga att upplagra en mängd ersättande bränsle som motsvarar den mängd gas som anskaffas under 3 månader. Upplagen av ersättande bränsle innehåller en mängd bränsle som motsvarar 175 miljoner kubikmeter gas och vars värde är ca 100 miljoner mark.

2. Föreslagna ändringar*Stenkol*

I fråga om stenkol föreslås att upplagrings-skyldigheten för samtliga lagringsskyldiga skall minskas så att den omfattar förbrukningen under tre månader. Upplagrings-skyldigheten skall liksom också hittills fastställas utgående från den genomsnittliga förbrukningen under de tre föregående kalender-åren. Administrationen av systemet skall kunna skötas på samma sätt som för närvarande.

Den föreslagna obligatoriska upplagrings-nivån skall lägga en relativt liten börda på kraftproducenterna, eftersom normal verksamhet i vilket fall som helst kräver upplagring åtminstone i någon utsträckning. Å andra sidan ger tre månader myndigheterna tillräckligt tid att kunna agera i ett krisläge för att få igång reglering av förbrukningen och bruket av alternativa energikällor. På samma gång uppfylls kraven i direktiv 75/339/EEG.

Statsrådets beslut om målen med försörjningsberedskapen förutsätter att man i hemlandet håller upplag av importerade bränslen på en nivå som motsvarar förbrukningen under 7 månader. Dessutom skall en tillräckligt stor mängd stenkol hållas i statens säkerhetsupplag för att den nivå som anges i Statsrådets beslut om målen med försörjningsberedskapen skall kunna uppnås. Statens säkerhetsupplag skall skapas i samma takt som de nuvarande fem/tiomånaders-upplagen minskar till den nya nivån som motsvarar förbrukningen under 3 månader. Utvecklingen av kommersiella upplag påverkar nivån av nödvändiga statliga säkerhetsupplag.

Olja

I fråga om olja föreslås att upplagrings-skyldigheten skärs ned till två månader. Upplagrings-skyldigheten skall vara lika stor för de företag som raffinerar olja och för de som importerar olja.

Den upplagsnivå som motsvarar förbrukningen under 7 månader och som förutsätts i beslutet om målen med försörjningsberedskapen skall uppnås genom obligatoriska upplag och statens säkerhetsupplag så att hänsyn tas till utvecklingen av kommersiella upplag.

De obligatoriska upplag som hålls på basis av EU-förpliktelser kan förläggas till en annan medlemsstat under förutsättning att länderna i fråga har träffat ett bilateralt avtal om upplagring. Det föreslås att lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen ändras så att den motsvarar direktivet.

Det skall vara tillåtet att förlägga ett obligatoriskt upplag av olja till ett annat EU-land under förutsättning att myndigheten i fråga har kunnat konstatera att lagringsarrangemanget är faktiskt och att det snabbt kan tas i bruk och dessutom kan kontrolleras av de finländska myndigheterna. En förutsättning för att obligatoriska upplag förläggs till andra länder är att Finland på regeringsnivå träffar ömsesidiga avtal om upplagring med länderna i fråga. Dylika avtal existerar mellan EU:s medlemsstater. Avtal mellan regeringarna skall anmälas till kommissionen. Utöver unionsländerna skulle samarbete kunna bedrivas åtminstone med Norge.

Naturgas

I fråga om naturgas skall det vara tillåtet att på ansökan förlägga det obligatoriska upplaget till andra länder under samma förutsättningar som gäller för olja.

3. Propositionens verkningar

Genom reformen omvandlas den börda av försörjningsberedskap som bärs av energibranschen från en direkt upplagrings-skyldighet till en kostnad i form av en försörjningsberedkapsavgift. Sänkningen i upplagrings-nivån kommer att ersättas genom statens säkerhetsupplagring som skall finansieras

med medel ur Försörjningsberedskapsfonden. Medel till fonden samlas genom den försörjningsberedskapsavgift som uppbärs på importerade bränslen och elektricitet. Den nuvarande avgiftsnivån räcker för att försörjningsberedskapen hos statens säkerhetsupplag under loppet av några år skall kunna höjas till en nivå som förutsätts i belutet om målen med försörjningsberedskapen.

Sänkning av upplagringskyldigheten i fråga om stenkol från 5/10 månader till 3 månader minskar teoretiskt upplagringsbehovet hos de lagringskyldiga med 2,1 ton beräknat efter mängderna år 1996. Den faktiska sänkningen av upplagringsnivån är mindre, eftersom energiproducenternas normala verksamhet förutsätter att upplagen hölls på en tillräckligt hög nivå. Kommunala energiverk förväntas inte minska sina upplag väsentligt. I fråga om olja kommer den totala upplagringsnivån inte att sjunka, eftersom upplagringskyldigheten kommer att omfatta utöver råolja även andra inmatnings-

ämnen vid oljeraffineringen. De närmaste åren kommer att utvisa på vilken nivå bränsleupplagen i Finland kommer att stabiliseras och hur omfattande statliga säkerhetsupplag som kommer att behövas. Det föreslås att försörjningsberedskapsavgiften skall bli justerad alltefter behov.

4. Ärendets beredning

Lagförslaget har beretts som tjänstearbete vid handels- och industriministeriet. Det baserar sig på det betänkande angående försörjningsberedskapsavgift som en arbetsgrupp tillsatt av handels- och industriministeriet inkommit med den 18 juni 1996 och på de utlåtanden som inhämtats däröver. Följande instanser har avgivit ett utlåtande över betänkandet: Oljebranschens centralförbund rf., Industrins och arbetsgivarnas centralförbund rf., Finska elenergiförbundet rf., Eldelegationen och Naturgasföreningen rf.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1 §. I takt med att oljeraffineringsstekniken har utvecklats har man som inmatningsämnen i betydande utsträckning börjat använda även andra kolväten än råolja, t.ex. naturgaskondensat och andra jordoljebaserade ämnen enligt tulltariffens tulltariffpositioner 27.09 jordolja, 27.10 toppad råolja och 27.11 jordoljegaser. Då upplagringskyldigheten inte har omfattat nämnda inmatningsämnen har det uppstått en situation där bördan av obligatorisk upplagring fördelar sig ojämnt mellan företagen i branschen. Genom att inkludera samtliga inmatningsämnen av typ råämnen i beräkningsgrunderna kommer den obligatoriska upplagringsbördan att fördela sig jämnt oberoende av om produkten i fråga raffinerats i hemlandet eller importeras. Upplagringskyldigheten skall inte omfatta tillsatsämnen för oljeprodukter. Upplagringskyldigheten skall också i fortsättningen fastställas i råolja eller, på ansökan av den lagringsskyldige, i oljeprodukter.

2 §. I paragrafen skall den ändring som föreslagits ovan i 1 § tas i beaktande.

4 §. Upplagringskyldigheten för stenkolsverk skall motsvara förbrukningen under tre månader oberoende av om den energi som verket producerar kommer att förbrukas av verket självt eller dess ägare eller om den kommer att gå till allmän förbrukning. Upplagringskyldighet som motsvarar förbrukningen under tre månader skulle inte innebära någon större börda för stenkolsverkens del, eftersom deras normala verksamhet kräver tillräckligt stora upplag. Å andra sidan skulle en miniminivå motsvarande förbrukningen under tre månader kunna ge myndigheterna tillräckligt med tid för att hinna reagera på eventuella störningar i tillgången på stenkol. I fråga om stenkol skulle huvudansvaret för säkerhetsupplagringen flyttas över på staten. Genom den försörjningsberedskapavgift som uppbärs på importerade bränslen skall det inom de närmaste åren samlas upplag som motsvarar de minskade upplagen med hänsyn till den utveckling som kommer att ske i kommersiell upplagring.

5 §. I enlighet med föregående paragraf skall upplagringskyldigheten för stenkols-

importörer sänkas från nuvarande 5 månader till 3 månader.

8 §. Upplagringskyldigheten för importörer av oljeprodukter skall sänkas från 3 månader till 2 månader. Målet är att upplagringskyldigheten skall vara lika för importörer och inhemska tillverkare.

9 §. Det obligatoriska upplaget av oljeprodukter skall på ansökan av den lagringsskyldige kunna förläggas utanför Finland under förutsättning att tillståndsmyndigheten kan övervaka att upplagringsförpliktelsen uppfylls samt att denna vid behov kan utfärda bestämmelser om hemtagning av produkten. För att dessa kriterier skall kunna uppfyllas förutsätts att Finland träffar bilaterala avtal om samarbete kring försörjningsberedskapen.

Direktiv 68/414/EEG förutsätter att medlemsstaterna håller upplag av råolja eller oljeprodukter som motsvarar förbrukningen under 90 dagar. Också direktivet förutsätter ett bilateralt avtal. Dylika avtal existerar mellan EU-länderna samt mellan de nordiska länderna.

Genom förordning definieras närmare de kriterier som måste vara uppfyllda för att upplag skall kunna förläggas i utlandet. Exempel på sådana kriterier är bl.a. att myndigheterna i landet godkänner arrangementet, att uppfyllelsen av upplagringsförpliktelsen kan kontrolleras och att arrangementet är användbart i de fall där utöver förläggningssorten hänvisas till principen om motsvarande försörjningsberedskap enligt 19 §.

Med stöd av 2 mom. skall myndigheten på eget initiativ kunna återkalla tillståndet att förlägga upplaget i utlandet. Detta skulle kunna komma i fråga bl.a. när det sker en ändring i Finlands försörjningsberedskapsläge eller när myndigheterna i förlägningslandet inte längre godkänner arrangementet eller då det finns skäl att misstänka att upplagringskyldigheten försummas.

13 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om förläggning av det obligatoriska upplaget av det bränsle som ersätter naturgas på samma sätt som det i 9 § bestäms om olja.

15 §. För att effektivisera tillsynen över systemet med obligatorisk upplagring skall samtliga bränsleförbrukare, -återförsäljare, -tillverkare och -importörer som omfattas av

upplagringskyldigheten till Försörjningsberedskapscentralen lämna en anmälan om sin verksamhet. Detta är nödvändigt i synnerhet med tanke på kontrollen av de avdrag som de lagringsskyldiga gör med stöd av 5, 8 och 11 § (industriell förbrukning).

2. Närmare bestämmelser

Till förordningen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (1071/1994) skall fogas en mer detaljerad förteckning över de kriterier som skall vara uppfyllda för att förläggning av det obligatoriska upp-laget i utlandet enligt 9 och 13 § skall kunna komma ifråga.

Försörjningsberedskapscentralen skall med stöd av 15 § utfärda närmare anvisningar om anmälningsförfarandet och innehållet i an-mälningarna och ansökningarna för de användare, tillverkare, återförsäljare och im-portörer som anmälningsplikten gäller.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart den har antagits av riksdagen. De nya förpliktelserna enligt lagen avses träda i kraft vid in-gången av 1998 och beräkningsgrunderna för dem skall utgöras av import/förbrukningssiffrorna under åren 1994-1996. Den första perioden av upplagringskyldighet skall vara 6 månader varefter man skall åter-gå till den normala perioden som sträcker sig från början av juli till slutet av juni fö-ljande år. Efter att lagen har trätt i kraft skall de lagringsskyldiga kunna ansöka om tillstånd att få förlägga de obligatoriska upp-laget i utlandet i det fall att Finland har slutit bilaterala avtal om försörjningsberedska-pen.

Med stöd av vad som anförts ovan före-läggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 november 1994 om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (1070/1994) 1 §, 2 § 2 punkten, 4 §, 5 § 2 mom., 8 § 2 mom. samt 9, 13 och 15 § som följer:

1 §

För tryggnad av landets försörjningsberedskap skall importerade bränslen upplagras enligt vad som bestäms i denna lag (*obligatorisk upplagring*). Med obligatoriskt upplag avses det förnödenhetsupplag som den lagringsskyldige enligt denna lag skall hålla på egen bekostnad.

Oljeprodukter och råvaror som används vid oljeraffinering upplagras enligt denna lag också för att uppfylla Finlands internationella fördragsförpliktelser om krisberedskap inom energiförsörjningen.

2 §

Upplagringsskyldigheten gäller

2) råolja och andra råvaror som används vid oljeraffinering,

4 §

Stenkolsverkens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga förbrukningen under tre månader.

5 §

Importörens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga importen under tre månader.

8 §

Importörens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga importen under två månader.

9 §

Försörjningsberedskapscentralen bestämmer på basis av den anmälan som avses i 15 § var det obligatoriska upplaget av olja skall förläggas. Försörjningsberedskapscent-

ralen kan bestämma att det obligatoriska upplaget skall förläggas i Finland eller om försörjningsberedskapsläget det tillåter i ett annat land med vilket Finland har slutit avtal om samarbete på försörjningsberedskapens område.

Försörjningsberedskapscentralen kan bestämma att det obligatoriska upplaget av olja som förlagts i utlandet skall hemtagas vid ändrat försörjningsberedskapsläge eller av andra vägande skäl.

13 §

Försörjningsberedskapscentralen bestämmer på basis av den anmälan som avses i 15 § var det obligatoriska upplaget av naturgas skall förläggas. Försörjningsberedskapscentralen kan bestämma att det obligatoriska upplaget skall förläggas i Finland eller om försörjningsberedskapsläget tillåter det i ett annat land med vilket Finland har slutit avtal om samarbete på försörjningsberedskapens område.

Försörjningsberedskapscentralen kan bestämma att det obligatoriska upplaget av naturgas som förlagts i utlandet skall hemtagas vid ändrat försörjningsberedskapsläge eller av andra vägande skäl.

15 §

De som använder, importerar, tillverkar eller återförsäljer produkter som omfattas av upplagringsskyldighet samt de som håller ett obligatoriskt upplag för någon annans räkning skall till Försörjningsberedskapscentralen lämna de uppgifter som behövs för tillämpningen av denna lag och för tillsynen över att den iakttas.

De personer som Försörjningsberedskapscentralen har förordnat har rätt att inspektera den plats där det obligatoriska upplaget finns för att kontrollera upplagets storlek.

Denna lag träder i kraft den 1997.

Den första perioden av upplagringskyldighet enligt denna lag sträcker sig från den 1 januari till den 30 juni 1998. Grunden för upplagringskyldigheten för stenkolsverk under den första perioden fastställs utgående från den genomsnittliga förbrukningen av

stenkol per månad under 1994-1996 och för importörer av stenkol och oljeprodukter utgående från den genomsnittliga importen per månad under 1996.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 11 april 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Lag

om ändring av lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 november 1994 om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (1070/1994) 1 §, 2 § 2 punkten, 4 §, 5 § 2 mom., 8 § 2 mom. samt 9, 13 och 15 § som följer:

Gällande lydelse

1 §

För tryggande av landets försörjningsberedskap skall stenkol, råolja, oljeprodukter och naturgas upplagras enligt vad som denna lag stadgar (*obligatorisk upplagring*). Med obligatoriskt upplag avses det förnödenhetsupplag som den lagringsskyldige enligt denna lag skall hålla på egen bekostnad.

Råolja och oljeprodukter upplagras enligt denna lag också för att uppfylla Finlands internationella fördragsförpliktelser om krisberedskap inom energiförsörjningen.

2 §

Upplagringsskyldigheten gäller
2) råolja och toppad råolja,

4 §

Upplagringsskyldigheten för stenkolsverk fastställs utgående från den faktiska förbrukningen. Skyldigheten dimensioneras enligt den genomsnittliga förbrukningen av stenkol per månad, beräknad på basis av förbrukningen under de tre föregående kalenderåren.

Stenkolsverkens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara

1) den genomsnittliga förbrukningen under tio månader, om verket producerar värme eller elenergi huvudsakligen för annat än verkets eget bruk, och

2) den genomsnittliga förbrukningen under fem månader, om verket huvudsakligen använder stenkol för att producera el eller värme för verkets eget bruk eller för ägarnas produktionsinrättningar.

Föreslagen lydelse

1 §

För tryggande av landets försörjningsberedskap skall *importerade bränslen* upplagras enligt vad som bestäms i denna lag (*obligatorisk upplagring*). Med obligatoriskt upplag avses det förnödenhetsupplag som den lagringsskyldige enligt denna lag skall hålla på egen bekostnad.

Oljeprodukter och råvaror som används vid oljeraffinering upplagras enligt denna lag också för att uppfylla Finlands internationella fördragsförpliktelser om krisberedskap inom energiförsörjningen.

2 §

Upplagringsskyldigheten gäller
2) råolja och *andra råvaror som används vid oljeraffinering*,

4 §

Stenkolsverkens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga förbrukningen under tre månader.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om stenkolsverkets genomsnittliga årsförbrukning enligt 1 mom. är mindre än 20 000 ton, är verket inte lagringsskyldigt enligt denna lag.

5 §

Importörens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga importen under fem månader.

Importörens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga importen under *tre* månader.

8 §

Importörens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga importen under tre månader.

Importörens obligatoriska upplag skall från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga importen under *två* månader.

9 §

De obligatoriska upplagen av råolja och oljeprodukter skall finnas i Finland. Ett upplag kan också vara inrymt hos någon annan än den lagringsskyldige, så att det obligatoriska upplagen bokföringsmässigt kan specificeras.

9 §

Försörjningsberedskapscentralen bestämmer på basis av den anmälan som avses i 15 § var det obligatoriska upplaget av olja skall förläggas. Försörjningsberedskapscentralen kan bestämma att det obligatoriska upplaget skall förläggas i Finland eller om försörjningsberedskapsläget det tillåter i ett annat land med vilket Finland har slutit avtal om samarbete på försörjningsberedskapens område.

Försörjningsberedskapscentralen kan bestämma att det obligatoriska upplaget av olja som förlagts i utlandet skall hemtagas vid ändrat försörjningsberedskapsläge eller av andra vägande skäl.

13 §

De obligatoriska upplagen av naturgas skall vara förlagda i Finland så att de utan hinder kan tas i användning. Ett obligatoriskt upplag kan också vara inrymt hos någon annan än den lagringsskyldige, så att upplaget kan specificeras i bokföringen.

13 §

Försörjningsberedskapscentralen bestämmer på basis av den anmälan som avses i 15 § var det obligatoriska upplaget av naturgas skall förläggas. Försörjningsberedskapscentralen kan bestämma att det obligatoriska upplaget skall förläggas i Finland eller om försörjningsberedskapsläget tillåter det i ett annat land med vilket Finland har slutit avtal om samarbete på försörjningsberedskapens område.

15 §

Den lagringsskyldige och den som för någon annans räkning håller ett obligatoriskt upplag skall lämna Försörjningsberedskapscentralen de uppgifter som behövs

15 §

De som använder, importerar, tillverkar eller återförsäljer produkter som omfattas av upplagringskyldighet samt de som håller ett obligatoriskt upplag för någon annans räk-

Gällande lydelse

för tillsynen över att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs. De personer som centralen har utsett har rätt att inspektera den plats där det obligatoriska upplaget finns för att kontrollera upplagets storlek.

Föreslagen lydelse

ning skall till Försörjningsberedskapscentralen lämna de uppgifter som behövs för tillämpningen av denna lag och för tillsynen över att den iakttas.

De personer som Försörjningsberedskapscentralen har förordnat har rätt att inspektera den plats där det obligatoriska upplaget finns för att kontrollera upplagets storlek.

